

PROLOGUS
ad
LECTOREM.
BENEVOLE LECTOR.

Um explicare nitor, quid de JURE
NATURAE sentiam, non puto à
te expectari, ut libellum confi-
ciam de stillicidiorum ac de pa-
rietum Jure, aut ut stipulationum
& judiciorum formulas compo-
nam, quæ & conscripta sunt à
multis diligenter, & sunt humiliora, quàm illa, quæ ag-
gredimur. Hoc potius expectabis, ut ipsas Legum &
Juris civilis fontes patefaciam. Est autem Jus naturæ res
pariter notissima & obscurissima. Quid enim homini no-
tius aut ignotius, quam ipse sibi, & jus suum? Omnes à
naturâ commoda nostra defendimus, idque nos arbitra-
mur summo naturæ jure agere, eodem scilicet jure, quo
nati & in lucem editi sumus. At quibus de causis hoc vel
illud juris sit, aut unde cætera juris & officii nostri capita
investigari debeant, plerumque ignoramus. Sicque ea-
dem nostri juris, quæ Nili obscuritas est. Patent flumi-

b

na

